

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2CoPv/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1307207957
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1307207957.11

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcov: 1/ TAKKO Holding GmbH, Alfred Krupp Str. 21, 482 91 Telgte, Nemecko, HRB Nr. 8939, 2/ Takko Fashion s.r.o., Londýnské námestí 853/1, Štýřice, 639 00 Brno, Česká republika, IČ: 270 60 501, obaja zastúpení: JUDr. Katarína Kalabová, advokátka, Krasovského 13, 851 01 Bratislava, IČO: 30867398 proti žalovanému: aTayko Fashion s.r.o. v likvidácii, Sibírska 55, 831 02 Bratislava, IČO: 35 963 387, zastúpený: DOBIAŠOVÁ | law firm s.r.o., Šoltésovej 2679/18, 811 08 Bratislava, IČO: 50 655 809, v konaní o zdržanie sa konania a o odstránenie závadného stavu vyplývajúceho z neoprávneného používania ochrannej známky, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č. k. 29CbPv/2/2007 - 431 zo dňa 11.10.2022 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 29CbPv/2/2007 - 431 zo dňa 11.10.2022 v napadnutom výroku II. p o t v r d z u j e .

Žalobcovi 1/ a žalobcovi 2/ p r i z n á v a spoločne a nerozdielne voči žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I uznesením č. k. 29CbPv/2/2007 - 431 zo dňa 11.10.2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) uložil vo výroku I. žalobcom povinnosť nahradiť žalovanému spoločne a nerozdielne trovy prvoinštančného konania v rozsahu 60%, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením a vo výroku II. uložil žalovanému povinnosť žalobcom spoločne a nerozdielne nahradiť trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie chronologicky uviedol, že Uznesením č. k. 29CbPv/2/2007 zo dňa 20.01.2012 súd pripustil zmenu žaloby (o povinnosti žalovaného zmeniť obchodné meno, aby neobsahovalo slovo „Takko“ a zdržať sa používania ochrannej známky „Takko Fashion“ a označenia s ňou zameniteľného), na odvolanie žalovaného súd v uznesení sp. zn. 29CbPv/2/2007 zo 16.04.2012 uviedol, že napadnuté uznesenie bolo podaním odvolania zrušené a opätovne rozhodol tak, že pripustil zmenu žaloby a zároveň konanie zastavil v časti uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa používania obchodného mena „Takko Fashion“, stiahnuť z obehu všetok tovar porušujúci právo k obchodnému menu a stiahnuť z trhu tovar označený ochrannou známkou Takko®. Dňa 15.04.2013 súd pripustil zmenu žaloby, a to na uloženie povinnosti žalovanému zmeniť obchodné meno, aby neobsahovalo slovo „Takko“ a uloženie zákazu žalovanému používať ochrannú známku Takko Fashion č. reg. 219852. Súd prvej inštancie čiastočným rozsudkom č. k. 29CbPv/2/2007-321 z 21.11.2013 uložil žalovanému povinnosť zmeniť obchodné meno tak, aby nové obchodné meno žalovaného neobsahovalo slovo „Takko“. Krajský súd v Bratislave na odvolanie

žalovaného rozsudkom č. k. 2Cob/155/2014-354 zo 14.07.2015 rozhodnutie potvrdil. Podaním z 12.05.2017 zobrali žalobcovia žalobu v časti zákazu žalovanému používať ochrannú známku Takko Fashion č. reg. 219852 späť, pretože ochranná známka bola zrušená rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky č. POZ 5043-2007/OZ 219852-1/38-2014 z 23.04.2014 z dôvodu nepreukázania jej skutočného používania. Okresný súd Bratislava I uznesením č. k. 29CbPv/2/2007 - 414 z 12.10.2017 konanie v časti zákazu žalovanému používať ochrannú známku Takko Fashion č. reg. 219852 zastavil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v pomere 100%. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. ICoPv/1/2018-423 z 28.02.2018 na odvolanie žalovaného rozhodol tak, že uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 29CbPv/2/2007-414 z 12.10.2017 v napadnutej zastavujúcej časti potvrdil a vo výroku o náhrade trov konania uznesenie zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení k nároku na náhradu trov konania uviedol, že procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom v spore. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobného petitu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritorneho rozhodnutia zhoduje s jeho žalobným petitom, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej. Úspech vo veci je hlavným meradlom, ktorý určuje nárok na náhradu trov konania. Ak mala strana v spore úspech len čiastočný, potom sa náhrada trov konania rozdelí. Predmetom sporu bol žalobný nárok, ktorým sa žalobca domáhal voči žalovanému uloženia zákazu používať ochrannú známku a označovať ňou svoje výrobky a služby. Žalobca vzal žalobný návrh späť z dôvodu, že žalovaného ochranná známka bola rozhodnutím ÚPV SR zrušená a vymazaná z registra ochranných známok, teda odpadol predmet sporu. Zrušenie ochrannej známky rozhodnutím správneho orgánu však nie je totožná právna skutočnosť ako domôcť sa v súdnom konaní uloženia zákazu používať ochrannú známku, resp. zdržať sa používania ochrannej známky. Z uvedeného teda vyplýva, že žalobný nárok nebol totožný so skutočnosťou, pre ktorú žalobca vzal svoju žalobu späť, teda nie je možné prisvedčiť tvrdeniu súdu prvej inštancie, že žalovaný svojim konaním zavinil, že žalobca vzal dôvodne podanú žalobu späť, keďže žalobca nedosiahol v súdnom prvoinštančnom konaní to, čo bolo predmetom samotnej žaloby.

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v spore identifikoval päť samostatných nárokov, ktorých sa žalobcovia domáhali, a to: a) povinnosť žalovaného zmeniť svoje obchodné meno tak, aby nové obchodné meno žalovaného neobsahovalo slovo „Takko“, b) povinnosť žalovaného zdržať sa používania ochrannej známky „Takko Fashion“ ako i označenia s ňou zameniteľného s následnou modifikáciou na povinnosť žalovaného nepoužívať ochrannú známku Takko Fashion č. reg. 219852, c) povinnosť žalovaného zdržať sa používania obchodného mena „Takko Fashion“, d) povinnosť žalovaného stiahnuť z obehu všetok tovar porušujúci právo k obchodnému menu, e) povinnosť žalovaného stiahnuť z trhu tovar označený ochrannou známkou Takko®. Vychádzajúc z Uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 453/2019 zo dňa 19.11.2019 súd v napadnutom uznesení rozhodol samostatnými výrokmi o trovách konania pred súdom prvej inštancie (výrok I.) a trovách odvolacieho konania (výrok II.). Nárok na náhradu trov prvoinštančného konania odôvodnil ustanovením § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, 2 a § 256 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanému proti žalobcom nárok (spoločne a nerozdielne) na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 60%. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaný mal v spore "úspech" v rozsahu 80% (žalobcovia zavinili zastavenie konania v nárokoch uvedených pod písm. b) až e)) = 4 x 20%), žalobcovia boli úspešní v rozsahu 20% (v časti písm. a) súd žalobe vyhovel = 1 x 20 %), z čoho ustálil čistý "úspech" žalovaného v rozsahu 60% (80% - 20%). Výrokom II. napadnutého uznesenia rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcom proti žalovanému nárok (spoločne a nerozdielne) na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovia boli v odvolacom konaní v konečnom dôsledku v celom rozsahu úspešní, pretože po pripustení zmeny žaloby súd žalobe žalobcov v nároku označenom písm. a) v celom rozsahu vyhovel a odvolací súd rozsudok potvrdil a v nároku označenom písm. b) odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

4. Voči výroku II. uznesenia č. k. 29CbPv/2/2007 - 431 zo dňa 11.10.2022 podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov, že v konaní došlo k vadám podľa § 365 ods. 1 CSP, kedy súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalovaný namieta aj nedostatočné, zmätočné a nepreskúmateľné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

5. Žalovaný poukázal na odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu zo dňa 8.2.2011, č. k. 2Cob/109/2010-136, z ktorého vyplývajú dôvody zrušenia prvoinštančného rozsudku a aj odvolacie dôvody žalovaného, a to že: 1. súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď vo vzťahu k žalobcovi 2/ uložil žalovanému bez ďalšieho dokazovania povinnosť stiahnuť z obehu všetok tovar porušujúci právo k obchodnému menu „Takko Fashion“, nepreskúmal či vôbec nejaký tovar porušujúci právo k obchodnému menu žalobcu 2/ na trhu je a vo výroku rozsudku v rozpore s navrhovaným petitom žaloby doplnil slová ... k obchodnému menu ... slová „Takko Fashion“, 2. odvolací súd nepovažuje za preskúmateľný a správny ani výrok, resp. časť výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa používania obchodného mena žalobcu 2/ „Takko Fashion“, pretože žalovaný je v zmysle § 8 Obchodného zákonníka povinný pri svojej podnikateľskej činnosti používať obchodné meno, pod akým je zapísaný v obchodnom registri. V prípade, že niekoho práva by boli neoprávneným používaním obchodného mena dotknuté, mohol by sa domáhať len odstránenia závadného stavu uložením povinnosti zmeniť obchodné meno. Žalovaný má za to, že v odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod č. k. 2Cob/109/2010 bol úspešný, nakoľko odvolací súd rozsudok zrušil a vrátil na ďalšie konanie ako navrhoval v odvolaní. Žalovaný súčasne uvádza, že keďže bol v odvolacom konaní 2Cob/109/2010 úspešný žalovaný aj žalobca 1/, nemali byť podľa § 255 ods. 2 CSP vychádzajú z pomeru úspechu žalobcom a ani žalovanému priznané žiadne trovy tohto odvolacieho konania; ak by sa odvolací súd nestotožnil s tým, že žalobcom prináleží náhrada trov len v prípade odvolacieho konania č. k. 2Cob/109/2010 vo výške 100%, potom by mala byť náhrada trov odvolacieho konania posudzovaná rovnako ako náhrada trov prvoinštančného konania a žalobcom by mal prináležať nárok na náhradu trov odvolacieho konania 60%. Prvoinštančný súd podľa žalovaného nesprávne vyhodnotil pomer úspechu účastníkov konania v celom odvolacom konaní, keďže nezohľadnil aj úspech žalovaného v odvolacom konaní vedenom pod č. k. 2Cob/109/2010.

6. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd Uznesenie Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 11.10.2022, č. k. 29CbPv/2/2007 vo výroku II. zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne ho vo výroku II. zmenil tak, že prizná žalobcom voči žalovanému spoločne a nerozdielne náhradu trov odvolacieho konania vedeného Krajským súdom v Bratislave pod č. k. 1CoPv/1/2018 v rozsahu 100% a neprizná žiadnemu z účastníkov odvolacieho konania vedeného Krajským súdom v Bratislave pod č. k. 2Cob/109/2010 náhradu trov odvolacieho konania, alternatívne aby napadnuté uznesenie vo výroku II. podľa § 392 CSP zmenil tak, že prizná žalovanému voči žalobcom spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 60%.

7. Žalobcovia sa k odvolaniu žalovaného nevyjadrili.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 CSP prejednal vec podľa § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania a po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie a odvolaním žalovaného dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

12. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

13. Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že žalovaný podané odvolanie obmedzil iba na výrok II. napadnutého uznesenia, preto predmetom odvolacieho prieskumu, vzhľadom na rozsah a samotný obsah odvolania (odvolacie dôvody) je výlučne výrok II. uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania samostatným výrokom. Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní o trovách celého konania sp. zn. 29CbPv/2/2007 z Uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 453/2019 z 19. novembra 2019, z ktorého vyplýva, že základné ustanovenie o nároku na náhradu trov konania vyjadrené v § 255 Civilného sporového poriadku (zásada úspechu v konaní)

nevyučuje rôzny pomer úspechu v jednotlivých fázach konania - prvoinštančného, odvolacieho i dovolacieho, ktorý by vyústil do rozhodnutia o nároku na náhradu trov jednotlivých konaní (§ 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku) tromi samostatnými výrokmi. Takéto rozhodnutie potom tvorí základ pre rozhodnutie súdu prvej inštancie postupom uvedeným v § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Možno preto uzavrieť, že dovolacie konanie predstavuje v tomto smere samostatnú, od ostatného konania nezávislú časť konania, čo zakladá súdu možnosť nezávisle od celkového výsledku sporu rozhodnúť len o trovách dovolacieho konania, s prihliadnutím na úspech sporovej strany v dovolacom konaní, bez ohľadu na definitívny výsledok sporu (takýto stav by mal následne nájsť vyjadrenie vo výroku rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, pozn.).

14. Ak teda žalovaný napadol odvolaním len výrok II. rozhodnutia súdu prvej inštancie o náhrade trov odvolacieho konania, obmedzil tak otázku, ktorá môže byť predmetom odvolacieho prieskumu a autoritatívneho súdneho rozhodnutia, na posúdenie nároku na náhradu odvolacieho konania (z hľadiska zásady úspechu strán sporu alebo procesného zavinenia).

15. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalovaný v zásade odvoláciu námietku uplatnil z dôvodu, že prvoinštančný súd nesprávne vyhodnotil pomer úspechu účastníkov konania v celom dovolacom konaní, keďže nezohľadnil aj úspech žalovaného v dovolacom konaní vedenom pod č. k. 2Cob/109/2010 a rozhodol bez vyhodnotenia výsledku toho odvolacieho konania. Žalovaný ale zároveň formuloval odvolací návrh alternatívami, ktoré by mali smerovať k odvolacím konaniam, ktoré predchádzali napadnutému rozhodnutiu (aj posúdenie osobitne výsledku odvolacích konaní spis. zn. 1CoPv/1/2018 a 2Cob/109/2010), pričom ale z rovnakej odvolacej argumentácie alternoval tri vo výsledku odlišné odvolacie návrhy (bod 6 odôvodnenia tohto rozhodnutia).

16. Žalovaný sa v odvolaní fakticky domáha posúdenia nároku na náhradu trov strán sporu vo vzťahu k výsledku odvolacích konaní, ktoré v danej sporovej veci prebehli, najmä vo vzťahu k odvolaciemu konaniu sp. zn. 2Cob/109/2010, ktorého výsledok (úspech žalovaného) podľa jeho názoru súd prvej inštancie nezohľadnil. Z uznesenia Krajského súdu v Bratislava sp. zn. 2Cob/109/2010-136 zo dňa 8.2.2011, ktorého výsledok podľa žalovaného odôvodňuje nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o trovách odvolacieho konania, vyplýva, že odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 29CbPv/2/2007 - 94 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 29CbPv/2/2007-102 zo dňa 8.2.2010 (ďalej len „rozsudok č. 1“) a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd v odôvodnení zrušujúceho uznesenia konštatoval nesprávnosť rozsudku č. 1 vo výrokoch, nedostatočne zistený skutkový stav, nedostatočne vykonané dokazovanie, nedostatočné odôvodnenie a tým nepreskúmateľnosť celého rozhodnutia. Odvolací súd sa preto nestotožnil s odvolacou námietkou žalovaného, že je možné prijať záver, že v tomto dovolacom konaní bol úspešný, keďže krajský súd v uznesení uviedol, že odvolania žalovaného, ale aj žalobcu 1/ boli obe dôvodné a celý rozsudok č. 1 trpel vadami, ktoré spôsobovali jeho nesprávnosť a nepreskúmateľnosť vo vzťahu k oboj stranám sporu. V tomto dovolacom konaní sa vzhľadom na zrušenie rozhodnutia nejednalo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, preto odvolací súd k rozhodnutiu o trovách konania vrátane trov odvolacieho konania uviedol, že o nich súd prvej inštancie rozhodne v konečnom rozhodnutí. Konštatácia žalovaného v podanom odvolaní, že je podľa neho „zrejmé, že ak by odvolací súd neuviedol v odôvodnení rozhodnutia návod pre žalobcov ako upraviť petit, táto by nebola spôsobilá pre rozhodnutie vo veci samej ako sa uvádza v napadnutom uznesení a bola by zamietnutá“, je čisto špekulatívna a nemá vplyv na prieskum rozhodnutia o nároku na náhradu trov odvolacieho konania.

17. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že žalovaný napadol odvolaním aj rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 29CbPv/2/2007-321 zo dňa 21.11.2013 (ďalej len „rozsudok č. 2“), pričom išlo o rozsudok čiastočný. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave konštatoval vecnú správnosť rozsudku č. 2 a rozsudkom č. k. 2Cob/155/2014-354 zo dňa 14.7.2015 napadnutý rozsudok potvrdil. V tomto dovolacom konaní sa taktiež nejednalo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, preto odvolací súd k rozhodnutiu o trovách konania vrátane trov odvolacieho konania uviedol, že o nich súd prvej inštancie rozhodne v konečnom rozhodnutí. Ani v prípade tohto odvolacieho konania nie je možné konštatovať úspech žalovaného, ktorý by odôvodňoval iné rozhodnutie o trovách odvolacieho konania, k akému dospel súd prvej inštancie v napadnutom uznesení.

18. Krajský súd v Bratislave svojim ďalším uznesením č. k. 1CoPv/1/2018-423 zo dňa 28.2.2018 rozhodujúc o odvolaní žalovaného napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 29CbPv/2/2007-414

zo dňa 12.10.2017 vo výroku, ktorým konanie v merite zastavil ako vecne správne potvrdil, vo výroku o náhrade trov konania rozhodnutie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd v odôvodnení súd prvej inštancie zaviazal, aby v novom rozhodnutí opätovne posúdil mieru úspechu žalobcu a žalovaného v celom konaní, a teda rozhodol aj o trovách odvolacieho konania. Ani v prípade tohto odvolacieho konania nie je možné konštatovať úspech žalovaného, ktorý by odôvodňoval iné rozhodnutie o trovách odvolacieho konania, k akému dospel súd prvej inštancie v napadnutom uznesení.

19. Odvolací súd sa stotožnil so súdom prvej inštancie, že žalobcovia boli v odvolacom konaní v konečnom dôsledku v celom rozsahu úspešní, pretože po pripustení zmeny žaloby súd žalobe žalobcov v nároku označenom písm. a/ (povinnosť žalovaného zmeniť svoje obchodné meno tak, aby nové obchodné meno žalovaného neobsahovalo slovo „Takko“) v celom rozsahu vyhovel a odvolací súd rozsudok potvrdil, zároveň v nároku označenom písm. b/ (povinnosť žalovaného zdržať sa používania ochrannej známky „Takko Fashion“ ako i označenie s ňou zameniteľné s následnou modifikáciou na povinnosť žalovaného nepoužívať ochrannú známku Takko Fashion č. reg. 219852) odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil (potvrdené zastavenie konania).

20. Náhrada trov konania je nerozlučne spojená so sporovým konaním a vyplýva z jeho povahy, keď strany sporu stoja proti sebe a je na mieste, aby strana, ktorá so svojím nárokom zvíťazila, dostala ňou vynaložené trovy nahradené od protistrany. Úspech vo veci, ktorá je predmetom sporu, je teda okolnosťou, ktorá určuje nárok na náhradu trov porazenej strane, tak potom vzniká povinnosť nahradiť trovy konania víťaznej strane. Odvolací súd nezistil, posudzujúc pomer úspechu strán sporu v odvolacom konaní dôvody nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie z dôvodu nezohľadnenia úspechu žalovaného v odvolacom konaní vedenom pod č. k. 2Cob/109/2010, keďže sa nestotožnil s vyhodnotením výsledku tohto konania žalovaným.

21. V súvislosti s vyššie uvedeným podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie vyvodil správny záver, keď žalobcovi 1/ a žalobcovi 2/ priznal spoločne a nerozdielne voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolací súd z vyššie vysvetlených dôvodov viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 CSP dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v napadnutom výroku II. vecne správne a preto ho v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

22. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP, keďže žalobca 1/ a žalobca 2/ boli v odvolacom konaní úspešní, odvolací súd im priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške týchto trov podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

26. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).